

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Volvminibvs Comprehensvs
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. III. Solvuntur objectiones,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](#)

DISPV TATIO TERTIA

48

bis à gratia profectis, gloriam de cōdigno pro-
meremur: Ergo si illa sit primus, imo & unicus
prædestinationis effectus, ut docet Gabriel, ma-
nifestum est dari in nobis causam meritoriam,
non solum de congruo, sed etiam de condigno,
primi effectus prædestinationis. Idem inconve-
niens sequitur ex sententia D. Bonaventura: si
enim sola gloria & gratia justificans sit præde-
stitutionis effectus, dabitur ex parte nostra causa
saltem dispositiva ad primum effectum præde-
stitutionis, cum ad gloriam justificantem actus no-
stris saltem dispositivè concurrant, ut docent
Theologi in materia de justificatione. Ut ergo
hæc vitentur inconvenientia, dicendum est, nec
solam gloriam, nec solam gloriam justificantem
sed etiam primam gloriam auxiliantem, &
primam vocationem efficacem, quarum nulla da-
tur ex parte nostri causa meritoria vel dispositi-
va, ut ostendimus disputatione præcedenti, in-
ter prædestinationis effectus annumerari.

S. III.

Solvuntur obiectiones.

Obiectio primò cum Durando. Prædestinatio
non est de fine sed de mediis quibus per-
venit ad finem, unde ab Augustino definitur: Pra-
scientia & preparatio beneficiorum, quibus certissime
liberantur quicunque, liberantur. Sed glorificatio fi-
nis est, & non medium: Ergo non est prædesti-
nationis effectus.

Diss. I.
art. 3.
8. Confirmatur primò: Prædestination supponit
efficacem electionem ad gloriam: illa enim, ut
suprà ostendimus, cōsilit formaliter in actu im-
perii, qui electionem efficacē supponit: At ex vi
hujus electionis efficacis constituitur beatitudo
futura: Ergo actus in quo essentia prædestina-
tionis cōsilit, gloriam ut futuram supponit, &
consequenter illam non causat.

9. Confirmatur secundò: Omnis effectus præde-
stitutionis debet esse objectum illius: Sed glori-
ficatio non est objectum prædestinationis: Ergo
nec ejus effectus. Probatur minor: Objectum
prædestinationis debet esse objectum non in-
tentionis, sed electionis: At beatitudo nō est ob-
jectum electionis, cūm objectum electionis, ut ab
intentione distingua sit medium & non finis; bea-
titudo autem finis sit, & non medium: Ergo glo-
rificatio non est objectum prædestinationis.

10. Ad objectionem, relictis variis solutionibus
respondō communī solutione, quam in prima
probatione conclusionis insinuavi, prædestina-
tionem immediatē esse de mediis; quia tamen
hæc in executione efficaciter inferunt finem,
mediatē esse de fine.

11. Ad primam confirmationem, concessa Majo-
ri, distinguo Minorem, illamq; concedo de fu-
turitione inchoata, & in ordine intentionis: se-
cūs autem de futuritione completa, & in ordine
executionis: cum quo benēstat, quod prædesti-
natione quæ essentialiter in actu imperii constitat,
posterior si electione ad gloriam, & concurrat
ad dandam illi futuritionem completam, ut su-
prà fuisse declaravimus.

12. Ad secundam, concessa Majori, distinguo Mi-
norem. Non est objectum prædestinationis, im-
mediatum concedo: mediatum nego. Ad impu-
gnationem: concessa Majori, similiter distinguo
Minorem. Beatitudo non est objectum electio-
nis, immediatum concedo: mediatum nego. Cum

A enim finis in executione causetur à mediis, quæ
sunt immediatum electionis objectum, & ob-
jectum electionis saltem mediatum, non quidem
prout est causa finalis, seu prout est in intentio-
ne, sed prout est terminus, & in executione.

Obiectio secundò cum Gabriele & D. Bonau-
ventura: Effectus prædestinationis nequeunt se-
reprobis & prædestinationis communes: Sed ju-
stificatio & vocatio sunt communes electi &
reprobis, cūm multoties istis concedantur, sicut
& illis: Ergo non sunt prædestinationis effectus.

Respondeo concessa Majori, negando Minorem: Licet enim vocatio & justificatio possit in
reprobis inveniri, non tamen eodem modo
quo in prædestinationis; quia in his inveniuntur
cum ordinatione efficaci & perseverantia ulio-
ad consecrationem gloriae, in reprobis sine illa,
unde non eodem modo se habent.

Ex dictis in hac conclusione colliges, amorem
beatificum, gaudia accidentalia, & omnia que
beatitudinem & gloriam consequuntur, effectus
prædestinationis; cūm omnia hæc ad eandem
providentiam pertineant, ad quam pertinet
gratia & gloria; sive ut proprietates necessariae
consecuta, sive ut accidentia exomantia.

ARTICULUS II.

C An gratia per peccatum interrupta, & van-
tiones inefficaces, inter effectus præde-
stitutionis computari debent?

§. I.

Resolvitur prima pars quesiti.

Dico primò: Gratia interrupta per peccatum
est effectus prædestinationis, non solum ut
recuperata per penitentiam, sed etiam ut pri-
mò collata.

Hanc statuo contra Vasquem, & paucos Re-
centiores, ipsum secutus. Et quidem quod prout
recuperata, sit effectus prædestinationis, non ne-
gat Vasquez, loquendo de recuperatione nun-
quam interrumpta; nam si recuperata iterum
amittatur, idem est dicendum de illa, ac de pri-
mò collata, semel interrupta. Quod autem ut
primò collata, sit effectus prædestinationis, sic
potest suaderi. Gratia interrupta, quatenus pri-
mò collata, cum effectu conducit ad finem præ-
destinationis, & influit in beatitudinem: Ergo est
effectus prædestinationis. Consequentia patet.
Antecedens probatur. Propter illam gloriam
quæ peccatum precessit, datur prædestinatione-
bus gradus gloriae, ultra gradum corresponden-
tem gratia in qua resurgit, vel saltem datur
dem gradus gloriae novo titulo, ut abstrahamus
ab opinionibus, sicut docent Theologi in Tra-
statu de penitentia, quando agunt de revi-
sione meritorum. Ergo illa gratia quæ prece-
dit, ex eodem ipso jure quod ante lapsum habuit
influit in beatitudinem, & ad finem præde-
stitutionis conducit.

Confirmatur & explicatur hoc: Duobus ho-
minibus existentibus & qualibet in contritione
& gratia, illi per se correspondente, datur major
gloria illi qui ante lapsum habuit maiorem gra-
tiā: Ergo gloria non solum est effectus contri-
tionis, & gratia illi correspondens, sed etiam
gratia per peccatum interrupte: contrito enim